

90de Møde.

Torsdag Aften den 5te Marts.

Formanden: Jeg skal anmeldte, at jeg fra Justitsministeren er underrettet om, at Hans Majestæt under 3die ds. har sanctioneret den af Rigsdagen vedtagne Lov angaaende Udskrivning til Søkrigstjenesten for Aaret 1851. Loven er tidligere omdeelt.

Vi skulle efter Dagsordenen fortsætte den i Formiddagsmødet standsede Behandling af „Sagen angaaende Forslag til Lov angaaende Pensionering af Militairtaternes Underclasser samt om Invalidforsørgelse“. Vi standsede ved det Afsnit, som angaaer Understøttelse for Børn, hvilket jeg nu skal sætte under Forhandling. Det omfatter §§ 25—27, begge incl. — Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren: Det Forslag, Udvalget har gjort til den 25de §, er bygget paa de Anskuelse, vi i det Hele have gennemført i vor Betænkning, deels om Krigsforholdenes Indflydelse og deels om det Udfælsomme i at virke for Officerer af visse Classer, nemlig dem, der tilligemed deres Nærmeste ikke igennem Lovgivningen om Embedsmænd have en saadan Forsørgelse, som man kunde ønske dem. Det blev i det foregaaende Møde bemærket, at der var en Mangel af Consequents i Loven, forsaavidt den angaaer Enker, og forsaavidt den angaaer Børn, navnlig med Hensyn til den Grændse, som er stillet for Enkernes Afgang. Forsaavidt har Udvalget meent, at der virkelig ogsaa er en Forskjel i Forholdene selv, idet det nemlig, naar nyt Ægtekab indgaaes, staaer til Vedkommende at overveie den Fremtid, som Lovgivningen aabner dem, og at tage Hensyn dertil, hvorimod Børnernes Stilling er af den Bessaffenhed, at der maa sørges for dem fra Lovgivningens Side, og at en saadan Anskuelse som den, der kan paabe- raabes for Hustruens Vedkommende, ikke kan bringes til Anvendelse paa Børnene. Jeg skal imidlertid desuden tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, saaledes som den 28de og den 29de § ere affattede, have Enkerne uden den Begrændsning, som findes i den 17de §, ligesom ogsaa Børnene, Afgang til Understøttelse

af det overordentlige Fond; thi der findes ikke nogen saadan Grændse i Henseende til Tiden, da Ægtekabet er indgaaet, som der findes i Loven med Hensyn til den ordinaire Understøttelse. Loven aabner altsaa saaledes begge disse Classer af Invalidernes Efterladte Afgang til en Forsørgelse, skjøndt den kun aabner een Vej for de Enker, der befindes i den Stilling, hvorom der handlede i det forrige Møde, men derimod aabner begge Afdange for Børnene. Det andet Forslag, som vi have gjort til § 27, har isærdeleshed Hensyn til, at Alderen stiger indtil det 18de Aar, eller at den kan stige til det 18de Aar. Der kan jo nemlig saameget mere, naar man henseer dertil, blive Spørgsmaal om, at et Barn kunde forholde sig saa slet, at det ved sit flette Forhold kunde tabe den Afgang til Forsørgelse, som Loven ellers gaaer ud paa at sikkre Børnene.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, fik man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

IV. Understøttelse for Børn.

ad § 25.

1) Forslag af Udvalget:

At denne Paragraph affattes saaledes:

„Børn efter Invalidier og dem, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse, have ved Fædrenes Død Afgang til Understøttelse, især naar Fædrene ere blevne vansføre eller have tilsat Livet i Krigen. Saadan Understøttelse kan ikke alene tildeles Børn af Fædre, der høre til Underclasserne, men ogsaa Børn af Officerer af Reserven eller Forstærkningen, naar Fædrene ere blevne Invalidier eller faldne eller dødeligt saarede i Krigen.“

blev vedtaget eenstemmigt med 30 Stemmer.

Derved bortfaldt Udkastets § 25.

§ 26.

2) Udkastets § 26:

For ethvert saadant Barn kan der tilstaaes en Understøttelse af 6 til 20 Rbd. aarlig,